සුචරිත වාදයට එරෙහි තර්කවලින් අතරමං වූ පශ්චාත් නූතන ශිෂ්‍යයා

අපේක්ෂාභංගත්වය පිළිබඳ සිතුවිලි මගින් ශිෂ්‍ය මනසෙහි අරගලකාරී සංකල්ප මතු කිරීමට උපයෝගී වුවත් විෂම චක්‍රයෙන් මෙන් එමගින් මතුවන අරගල අපරාධ හා අසංවරය විසින් අපි කවුරුත් රුචිකත්වයෙන් ගොඩනැගීමට බලාපොරොත්තු වන ධාර්මික සමාජය පිළිබඳ අපේක්ෂා භංගත්වයක් ඇති කර මිනිස් ගුණය බිඳ දමයි. එසේ නම් අධ්‍යාපන ප්‍රමිති වල්මත් වී නැද්ද? වත්මන් අවිධිය ඒ ගැන විමසා බැලිය යුතු යුගයක් බැවින් යාන්ත්‍රික පශ්චාත් නූතන මිනිසාට සංවරය අරභං දැයි ඇසිය යුතුව ඇත. මිනිස් සිතේ ස්වාභාවයෙන් ම පිහිටි නොදැනීම හෙවත් අවිද්‍යාව හේතු කොට සුචරිතය හෙවත් හරිවැරදි පිළිබඳ සංකල්ප නිවරදිව නිර්මාණය කර ගැනීම අපහසු බව පැහැදිලිව පෙනේ. එය එසේ වෙතත් පෙර පැවති වනචාරී යුගයට වඩා යම් අයුරකින් සැලකිය යුතු පරිදි සභ්‍යත්වය හා සංස්කෘති ගැන අද කථා කිරීමට පුළුවන් කමක් ඇතිවීම තුළින් මිනිස් ගුණයෙහි අගය ක්‍රමයෙන් මන්දගාමීව හෝ මෙතෙක් වැඩුණු බව පෙනීම වාසනාවකි.

සිත වූ කලී උතුර දකුණ මෙන් වැනෙන දෙපැත්ත ඇති සහ ධන රින මෙන් සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් ස්වභාව ගන්නා වරෙක අඳුරු ලෝකයටත් අනෙක් වරෙක පූර්ණ දීප්තිමත් ලෝකය දෙසටත් වැනෙන ධර්මතාවකින් යුක්ත එකකි. මේ පරස්පරතා පිළිබඳව නිශ්චිත සාධක ලෙස ලෝක යුද්ධයත් ඊට ප්‍රතිවිරුද්ධ ධර්මතා වූ ලෝක සමාජ සේවා ආයතනත් ඉදිරිපත් කළ හැකි ය. මේ හේතුවෙන් ලෝක සභ්‍යත්වයේ ශිෂ්‍යයා හෙවත් මිනිසා සාදාචාරය පිළිබඳ චින්තනයේදී අතරමං වී සිටී. ඉරාක ආක්‍රමණයෙන් පසු ඇමරිකාව කළ ප්‍රකාශය වෙත සිත යොමන්න. සර්ව බලධාරී දෙවියන් වහන්සේ විසින් මිනිසා වෙත පවරන ලද කාර්යභාරය නිශ්චිත නැත යන්නයි, ඒ. මේ නයින් අතරමංවීම හෙවත් මංමුලාව ඉතා පැහැදිලි ය. මෙවැනි යුගයක සදාචාරය අවශ්‍යම බව මෙසේ පැහැදිලි කර දීමට උත්සුක විය යුතු ය.

අවිගත්තෝ අවියෙන්ම නැසෙති යන්න ඔප්පු කිරීමට ලෝක ඉතිහාසයේ මෙන් ම ලංකා ඉතිහාසයේත් කරුණු මැනවින් සටහන්ව තිබේ. එහෙත් මිනිස් සමාජය දියුණු වූයේත්, දරුණු වල් සතුන්ට වඩා ශක්තිමත් වූයේත්, විශාල වැව් බැන්දේත් සාමූහික ප්‍රයත්නය නිසා නොවේ ද? එසේ නම් සාමුහිකත්වයට අවශ්‍ය ගුණධර්ම අගනේමය.

සදාචාරය බිහි කිරීමට පුරෝගාමීත්වයක් ඇති කිරීම සඳහා පෞරුෂත්වයකින් හෙබි සහජ කුසලතා ඇති අය ඒ සඳහා ඉදිරිපත් වූ විට ඔවුන්ගේ චරිත ඉතිහාසයේ දීප්තිමත්ව බැබළේ. නිදසුනක් ලෙස මහත්මා ගාන්ධි, ප්ලෝරන්ස් නයිටිංගේල්, නොබෙල් ත්‍යාගලාභී ඇල්බට් ස්වයිට්ෂර් ආදීන් ද ලංකා වීරවරයින් වන අනගාරික ධර්මපාල ආදීන් දැක්විය හැකි ය. එසේ වුවත් හිට්ලර් වැනි අය ඉතිහාස ගත වූවත් ඔවුන් නර අධමයින්ගේ පන්තියට වැටී ඇත්තේ අධර්මිෂ්ඨකම නිසා ය. සෝවියට් දේශය සංවර්ධනය කළත් විරුද්ධවාදීන් ගේ ප්‍රකෝප කිරීම නිසා දරුණ ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කළ ස්ටාලින්ද එසේ ය. ප්‍රකෝප කරනු ලැබූවෙක් වඩාත් ප්‍රකෝප වේ. වෛරයෙන් වෛරය නොසන්සිදේ යැයි සඳහන් වන ත්‍රිපිටකයට අයත් ධම්ම ප්‍රකෝප වේ. වෛරයෙන් වෛරය නොසන්සිදේ යැයි සඳහන් වන ත්‍රිපිටකයට අයත් ධම්ම පදයේ ඉගැන්වීම් වල අගය මෙතනදී ඉස්මතුව පෙනේ. අන්දමන්ද වූ ප්‍රචණ්ඩත්වය මනසේ වල්මත් බව මැනවින් ප්‍රදර්ශනය කරයි. සදාචාරය රැකගෙන තම පන්තියේ හෝ කණ්ඩායමේ ඉල්ලීම් දිනා ගැනීමේ ප්‍රශ්නය ද ඇත. ඒ සඳහා වැඩි සාමූහිකත්වයෙන් යුතුව සාපරාධී ආක්‍රමණිකයා ඉදිරියේ නිවට නොවී ඔරොත්තු දීමට ඕශිෂ්ට සම්පන්න ප්‍රතිජනනාත්මක ශක්තිය(ළපසෘඋෘශි(ැරඑසඩැ එර්සබසබට)ළ/පසෘඋෘෂඉගෙන ගත යුතුවේ. අපරාධය සාමූහික සමාජය විසින් සහමුලින් ම ගරහනු ලැබීම හේතුවෙන්, අපරාධයට එරෙහිව නීති සම්පාදනය කරනු ලැබේ. එම නිග්‍රහ කටයුතු කාණ්ඩයට අයත් වීමට කිසිවකුගේ කැමැත්තක් නැති අතර කීර්තියට ප්‍රශංසාවට අගයක් ලැබේ. මෙම රීතියට පරිබාහිරව සුවිශේෂ ව්‍යතිරේකයන් යෙදිය හැක්කේ මහා ප්‍රාඥයන්ට පමණි. බමුණු කුලයෙන් පීඩා ලත් සමාජයේ වැඩි දෙනාගේ යහපතට පක්ෂව සටන් කළ බුදුන් වහන්සේ වැනි අය එවැනි මහා ප්‍රාඥ ගණයේ අයයි. වෙනස් වන දියුණු වන ලෝකයේ ඇතැම් පැරණි අංගෝපාංග කුණු බක්කියට හලා දැමිය යුතු වුවද සමාජයට මෙතෙක් ප්‍රයෝජනවත් වූ ආචාර විද්‍යාවේ උගන්වන කරුණු ද එසේ හලා විසිකළ යුතුයැයි කියන අමනයින් ද අප අතර කොතෙකුත් ඇත. පරපීඩා කාමුකත්වයෙන් හරිත චින්තනයෙන් සන්නද්ධ ඕනවක වද කාරයෝද(මෙවැන්නෝ ය.

පොදු මහත් සමාජයේ චර්යා පද්ධතියේ අවශ්‍යතා උදෙසා ප්‍රමුඛත්වය දීමේ දී ඇතැම් පෞද්ගලික වාසි කැපකිරීමට සිදු වූවත්, ඊට සමබර වන පරිදි සමාජ රටාව තුළින් වාසි රැසක් තමාට අනිවාර්යයෙන් ලැබීම සැලකිල්ලට ගත යුතුය. ශික්ෂණය, විනය අවශ්‍ය වන්නේ එවැනි සමාජ රටාවක් තුළ තමාගේ ම පෞද්ගලික දියුණුව සඳහා ය. මෙය අවබෝධ කර ගැනීමට අගතියෙන් තොර විවෘත මනසක් අවශ්‍ය ය. එහෙත් බුදුන් වහන්සේ පවසා ඇති අයුරින් මිනිස් මනසේ අගතිය පිරුණු බැවින් අවිචාරවත් බව විසිරී පැතිරී ඇත. පුහුදුන් මනස අගතියෙන් කිළුටු වූ දා සදාචාරයට එරෙහි අපරාධය රජයයි. සමාජයේ කුඩා කොටස් හෙවත් ඇතැම් පිරිස් මේ පිළිබඳව ආදර්ශ සපයන හෙයින් ඊට එරෙහිව පියවර අද හෙටම ඇරඹීම යුතුකමක්ව පවතී.

ඒ අධමයින්ගේ වැරදි ආදර්ශවලට එරෙහිව සුචරිතයට පුරෝගාමීත්වයක් ලබාදිය හැකි මනා පෞරුෂත්වයකින් හෙබි අය සමාජයේ ඉමහත් ප්‍රශංසාවට ලක් වන හෙයින් එවැන්නන්ද සමාජයේ බිහිවීම අගය කළ යුතුමය. සමාජයට මේ ආදර්ශ දීමේ ශක්තිය සමහරුන් තුළ කුඩා වුවත්, තමාගේ ශක්ති පමණින් ඒ සඳහා දායක වීම ප්‍රශංසනීය වේ. වැලි කැටයකින් හෝ ගඩොලකින් ගොඩනැගිල්ලක් හැදීම නොහැකි වුවත් එක් රැස්වීමෙන් එය කළ හැකි ය. එය නිවැරදි චින්තනයකි.

ඇතැම් අය අපරාධකාරයන් ජයගන්නා බවට තර්ක කර එමගින් තමාගේ වැරදි දැනුම හෙවත් අවිද්‍යාත්මක තර්ක ඥානය ප්‍රදර්ශනය කරති. ඒ වැරදි මතයට හේතු මෙසේ දක්වමු.

අපරාධකාරී මාවතට පිවිසීමේ මාර්ගයෙන් භෞතික දියුණුව සඳහා තැත් කර, පරාජය වූ අසමර්ත වූ අයගේ සංඛ්‍යා ලේඛන මනසින් සහමුලින් ම නිරායාසයෙන් ඉවත දැමීමත්;

සුචරිතයත් රැකගෙනම දියුණුව කරා ගිය වැඩි දෙනාගේ සංඛ්‍යා ලේඛන එකතු කර සමාලෝචනය කිරීමට අසමත්වීමත් ප්‍රබල අතාර්කික ලක්ෂණා සේ ඉස්මතු කර පෙන්වමු. චින්තනයෙන් අතරමං වූ ලෝකයකට මග පෙන්වීම වැදගත් ය.

එම්.ඒ. කරුණාරත්න